

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 33705-11-23

תלה"מ 43055-02-24 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט טל פפרני, סגן הנשיאה

התובע

התובע ת"ז **

ע"י ב"כ עוה"ד דורית ענבל סברדליק

נגד

הנתבעת

הנתבעת ת"ז **

ע"י ב"כ עוה"ד שלמה עובדיה

פסק דין

קביעת סכום המזונות שתשלם האם לאחר שהילד (15.5) עבר לגור עם האב. הילד בנתק מהאם. מדובר על שינוי מהותי כמובן. לצערנו חידוש הקשר לא הצליח.

פסק הדין מאוד מבלבל ויש בו מספר טעויות. חבל. הסברנו.

החלק המשמח: סכום ההוצאות שאינן תלויות שהות הגיוני סוף סוף. 500 ₪.

החלק השגוי: המדור. כבודו לוקח לחישוב, בטעות, את מלוא סכום המדור שהאב משלם ולא את השליש עבור ילד אחד.

החלק הבעייתי: ההחלטה של כבודו בסוף, לקבוע במקרה זה סכום שלא בהתאם לנוסחה, נראית מגדרית.

למי שטרם קרא, תוכלו למצוא הסבר מורחב לנושא המזונות כאן: [נייר עמדה \(מאי 2026\) – דרך חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה](#)

1. המדובר בבני זוג לשעבר, שלא נישאו, ולהם בן קטין יליד 15.5. **מעל גיל קו הצדק** ביום 27/2/2014 **מזמן**...חתמו הצדדים על הסכם הורות משותפת בו נקבעה חלוקת זמני שהות שווה, והאב התחייב לשאת בדמי מזונות ע"ס 650 ש"ח לחודש. ההסכם אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 3/4/14 בתיק תה"ס 3522-03-14. **יפה להורים**

2. אין מחלוקת כי מזה תקופה ממושכת מאוד, למעלה משנה, הקטין אינו שוהה במחיצת האם **עצוב** ובין הצדדים מתנהלים הליכים נוספים בנוגע לנתק הקיים. התובע מפנה לאירוע מיום 15/10/23, ובו, לדבריו, סילקה הנתבעת את הקטין מביתה **אוי** לקטין מונתה אפי' לדין, עוה"ד רחל דגול, אשר הגישה עמדתה. הצדדים ניהלו הליך טיפולי במכון ** אשר הסתיים ללא הצלחה לאחר מספר רב של טיפולים בהם נשאה האם לבדה **מדוע לבדה?** כמו כן, מונתה בהסכמה ד"ר ואולם, עד כה, למרבה הצער, הניסיונות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

לחידוש הקשר לא צלחו, כאשר כל אחד מהצדדים תולה את קולר האשם בצוואר חברו, ונראה כי שניהם אינם פנויים להתבוננות פנימית אשר יכולה לסייע בהבנת הקשיים אותם חווה הקטין. אין לי כל ספק כי שני ההורים, בהתנהגותם, פוגעים בבנם הקטין, וגורמים לו לנזק קשה, ייתכן ובלתי הפיך, וחבל מאוד שכך הדבר ☹️

3. ביום 6/7/24 ניתנה החלטה למזונות זמניים, במסגרתה חויבה האם לשלם לאב עבור מזונות הקטין, החל מחודש נובמבר 2023 [כולל], סך של 950 ₪ לחודש, זאת במקום הסכום עליו הסכימו הצדדים בסעיף 3[א] להסכם הפרידה. באותה החלטה נקבע כי כל יתר הוראות ההסכם בין הצדדים תקפות, לרבות החלוקה בהוצאות נוספות.

4. ביום 8/9/25 התקיים דיון ובו הגיעו הצדדים להסכם דיוני, לפיו בתיקי המזונות יוגשו סיכומים בצירוף מסמכים, ופסה"ד יינתן על יסוד החומר המצוי בתיק. **סיכומי הצדדים** הוגשו וכעת נדרשת הכרעה.

5. עיון בסיכומי האב מעלה כי האב ממקד טענותיו בטענה כי האם, בהתנהגותה, פגעה בקשר עם הקטין לאחר שסילקה אותו מהבית. לדבריו, במדינה השואפת לשוויון בכל תחומי החיים, גם בין המינים, אין סיבה כי האם לא תשלם מזונות עת האחריות ההורית הועברה לאב ב-100% מהזמן, ובמקרה זה נוכח מעשיה של האם כלפי הקטין **בע"מ 919/15 קובע זאת מפורשות! (רק) מעל גיל 6 לא עוד מזונות לפי מגדר**. מנגד, מסיכומי האם עולה כי היא מבקשת לשלול או להפחית את תשלומי המזונות לאב, או להתנות אותם בחידוש קשר עם הקטין, בטענה שהאב מנכר את הקטין. האם מצידה טוענת כי תביעת האב נועדה להפוך את היוצרות תוך שימוש ציני ופסול בחבלה המתמשכת שהוא מבצע, במעשה ובמחדל, בקשר בין הקטין והאם, במטרה לחמוק מתשלום מזונות קטין. לדבריה, אין מדובר בשינוי נסיבות מהותי המצדיק שינוי המזונות, וכי מדובר במצב זמני.

6. מחלוקת נוספת, נוגעת להכנסות הצדדים. **מה חדש?** האב לדבריו, מתקיים מקצבת נכות בלבד (100% אובדן כושר עבודה) בסך כ-5,510 לחודש, ומהכנסה של כ-200 לחודש מעיסוקו האב טוען כי יש לקחת בחשבון את פערי השכר הגבוהים בינו לבין הנתבעת, כאשר הוא מתקיים מקצבת נכות בלבד של 100% אובדן כושר עבודה והכנסותיו כ-5,510. בבעלות התובע דירה אותה הוא משכיר בסך של 2,500 ₪ והוא מתגורר בדירה שכורה אחרת בעלות של 3,600 ₪ לחודש. מנגד, לטענת האם, האב מדווח על הכנסה נמוכה של 100 לחודש כ-....., אך עוסק ב"שחור" בהיקף של עשרות אלפי שקלים בשנה. הוא מקבל קצבת נכות של כ-5,304 לחודש, ובנוסף תוספת תלויים עבור הקטין (1,175

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

או ש1,214 בשנת 2026). האם טוענת כי לשיטת האב הוא מתקיים כל חודש מסך של ש851 בלבד, ולפיכך ברור כי לאב הכנסות במזומן אשר אינן מדווחות לשלטונות מס הכנסה.

7. בכל הנוגע להכנסות האם, טוען האב, כי היא בעלת עסק משגשג בתחום ה.....(***) והכנסותיה לשנת 2023 (ל-10 חודשים) עמדו על ש434,000 נטו. האב מציין כי הנתבעת הינה בהכשרתה גם מורה ל..... ואין לתובע כל מידע האם הנתבעת מעניקה שיעורים פרטיים וכו', כפי שנהגה בעבר, לרבות עיסוקיה כמורה בבית ספר. לדבריו, בבעלות האם דירת מגורים יקרה בשווי של כ- 3,000,000 ש. מנגד, לדברי האם, מחזור העסק שבבעלותה נפגע קשה: בשנת 2024 עמד על ש4,326.16 לחודש, ובשנת 2025 על ש7,399.75 לחודש. האם מכחישה הכנסות משיעורים פרטיים, וטוענת כי האב גוזר את החשבון מהברוטו ולא מהנטו, הכל על מנת להטעות במכוון. האם מודה כי בבעלותה דירה, ולדבריה, היא משלמת סך של 3,300 ש לחודש החזר הלוואת משכנתא.

הכלל המשפטי:

8. הכללים לשינוי דמי מזונות שנקבעו בהסכם ידועים.

9. כידוע, פסק דין למזונות אינו יוצר מחסום סופי מפני חידוש ההתדיינות, וניתן לחזור ולפנות לבית המשפט בבקשה לנושא המזונות, בכפוף להוכחת התנאי כי חל שינוי מהותי בנסיבות המצדיק את שינוי הקביעה המקורית. את המושג "שינוי נסיבות" בהקשר זה נהוג לפרש באופן דווקני, שאם לא כן עשוי להיות מופר האיזון בין המגמה להביא לסופיות הדיון לבין הצורך להתאים את גובה המזונות לצרכי חיים ולמצבי חיים משתנים, בין של הצד הזכאי להם, ובין של הצד החייב בהם [ראה: בע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים המקוונים, 13.6.2007)].

10. יש לבחון האם מאז מתן פסק הדין למזונות חל שינוי מהותי שמצדיק את שינוי פסק הדין [ראה: ע"א 315/78 לוי נ' לוי פ"ד לג' (1) 22]. על הנסיבות החדשות המצביעות על השינוי המהותי לרדת לשורשו של פסק הדין שניתן, כדי לאפשר את בחינת שיעור המזונות אשר נפסק [ראה: תמ"א 957/93 פלונית ואח' נ' אלמוני, פ"מ תשנ"ד (3) 133, 137]. אין די להוכיח שינוי כשלעצמו, אלא יש צורך בהוכחת שינוי נסיבות מהותי שיצדיק התערבות במזונות שנקבעו, ושינוי כזה ייעשה במקרים נדירים בלבד ובכפוף לשלושה תנאים מצטברים: הצדדים השאירו פתח במפורש או מכללא לשינוי נסיבות, כי מבקש השינוי פעל בתום לב וכי עקב השינוי המהותי בנסיבות לא היה זה צודק להשאיר את פסק הדין על כנו [ראה: ע"א 442/83 קס נ' קס, פ"ד לח' (1) 761].

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 33705-11-23

תלה"מ 43055-02-24 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

11. בית המשפט אינו בודק מהו סכום המזונות שהיה פוסק היום אילו הנתונים דנן הובאו בפניו במסגרת תביעת מזונות חדשה, אלא יש לבחון האומנם חל שינוי נסיבות מהותי [ראה: ע"מ 1080/01 י.ש נ' נ.ש (פורסם במאגרים המקוונים, 5.8.2003)]. נטל ההוכחה להוכיח את שינוי הנסיבות – חל על התובע, והמבחנים להוכחה הינם עובדתיים. על התובע להוכיח כי חל שינוי שלא ניתן היה לצפותו מראש [ראה: ע"א 472/78 אשתר נ' אשתר פ"ד לד (1) 57, 60]. העיקרון הניצב מאחורי האפשרות לשינוי פסק דין למזונות הינו שכאשר מתקיים שינוי נסיבות מהותי, המשך קיומו של פסק הדין עלול להפוך לבלתי צודק. המטרה הינה מניעת עיוות דין [ראה ספרם של גריידי ושלם, מזונות ילדים, בעמ' 275].

12. ביום 19.7.2017 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני [פורסם במאגרים המקוונים], שניתן בהרכב שופטים מורחב ודן בסוגיית חלוקת נטל דמי המזונות בין הורים לילדים בגיל 6-15 המצויים במשמורת משותפת. פסק הדין שינה את ההלכה הנוהגת עד כה, ובו נקבעה הלכה חדשה לפיה: "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה" [פסקה אחרונה לפסק הדין].

13. בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון, החלו בתי המשפט למשפחה, ובעקבותיהם בתי המשפט המחוזיים, לדון בסוגיית מזונותיהם של ילדים, תוך יישום הכללים שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15 על המקרה הקונקרטי הנדון בפניהם. כאשר המגמה הנראית הינה, כי ניתן ליישם את הכללים שהותוו על ידי בית המשפט העליון גם במקרים בהם אין מדובר במשמורת משותפת, וגם במקרים בהם אין מדובר בחלוקת זמן שווה (כבוד השופט שאול שוחט בעמ"ש 14612-10-16 (פורסם במאגרים המקוונים) (20.12.17), כבוד השופט גיוסי בעמ"ש (חי) 21269-05-17 (פורסם במאגרים המקוונים) (כבוד השופט שרעבי ברמ"ש (חי) 41433-04-18 (פורסם במאגרים המקוונים) (30.5.18)).

14. בעקבות שינוי ההלכה התעוררה הסוגייה האם הלכת בע"מ 919/15 מהווה שינוי נסיבות מהותי המצדיק דיון מחדש בסוגיית המזונות (לעניין זה ראו: תמ"ש (פ"ת) 4542-03-16 א.נ' ב. (פורסם במאגרים המקוונים, 1.7.18), תלה"מ (צפון) 18283-10-17 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים המקוונים, 1.8.18), תלה"מ (נצי) 10726-05-18 א.ק. נ' ע.ק. (פורסם במאגרים המקוונים, 6.9.18)).

15. ביום 17.9.18 ניתן פסק דין בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ע.ל. נ' ס.ק. (פורסם במאגרים המקוונים) (17.9.18), במסגרתו נאמרו הדברים הבאים:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

" לסברתנו, דרך הביניים אשר ראוי יהיה להלך בה בנסיבות אלו בהן נקבעו המזונות בהסכמה בין הצדדים במסגרתו של הסכם גירושין כולל, היא כי לצורך שינויי המזונות המוסכמים יהא צורך להוכיח ראשית דבר שינוי נסיבות עובדתיות, אך ורק אם יוכח שינוי שכזה שומה יהא על בית המשפט להעריך ולשקול את מצב הדברים לאור המצב המשפטי הקיים כיום, היינו לרבות השפעתה של הלכת 919/15 [פורסם בנבנ] על שיעור המזונות אותו ראוי לקבוע. זאת ועוד – כאמור לעיל, אנו סבורים, כי נוכח השינוי העצום שהביאה בכנפיה הלכת 919/15 [פורסם בנבנ] יהא ראוי כי בית המשפט יבחן את סוגיית שינוי הנסיבות העובדתיות בעין מקילה יותר ופחות קפדנית מזו שנהוג היה עד כה ע"פ פסיקת בתי המשפט בעניין פייגה ובעניין גלעדי הנ"ל. " [ההדגשה שלי ט.פ.]

16. על פסק הדין הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון בתיק בע"מ 7670/18 **אחת הפסיקות הנוראיות, המקוממות, והעצובות של בית המשפט העליון** ⊗ וביום 20/1/21 ניתן פסק דין, בו חידד בית המשפט העליון כי "**הדרישה בדבר שינוי הנסיבות המהותיות בתביעות לשינוי גובה המזונות חלה הן כאשר החיוב נקבע בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי, הן כאשר מקור החיוב הינו בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין כולל והן כאשר מדובר בפסק דין שאישר הסכם שעניינו מזונות בלבד. אין בבע"מ 919/15 כדי לשנות מהלכה זו ויש להידרש לתנאי בדבר שינוי מהותי בנסיבות בשלושת המקרים באופן דומה**".

17. אמנם, הלכת בע"מ 919/15 קבעה כללים חדשים בנוגע לחלוקת נטל המזונות לקטינים בגילאי 6-15 בין ההורים. עם זאת, ההלכה הנ"ל אינה מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות מהותי המצדיק פתיחת תיק מזונות, ואין בה כדי לשנות או להקל בדרישת השינוי המהותי בנסיבות הפרטניות, כפי שפורשה בפסיקה קודם שניתן פסק הדין בבע"מ 919/15. תוצאה אחרת תפגע יתר על המידה בעקרון סופיות הדיון, ותפתח פתח רחב מדי שאף יפגע ביציבות חיי בני המשפחה ועלול לפגוע בקטינים.

18. עוד נקבע כי ככל שהתקיים שינוי נסיבות מהותי המצדיק את פתיחת תיק המזונות, על בית המשפט הדין בעניין לשקול **בזהירות ובקפדנות** את השפעת השינוי המהותי ביחס לסכום המזונות שנקבע בעבר. ראוי לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי, וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, תוך חתירה, ככל הניתן, וככל שקיימת הצדקה, לצמצום היקף ההתדיינות. ככל שמדובר

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 33705-11-23

תלה"מ 43055-02-24 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

- בשינוי באחד מרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות, ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן, אלא יש לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הספציפי בהתאם להלכת בע"מ 919/15.
19. לסיכום נפסק כי תחולת הלכת בע"מ 919/15 על תביעות לשינוי דמי מזונות שנקבעו בפסקי דין חלוטים טרם שנפסקה ההלכה, תיעשה בכפוף למבחן שינוי הנסיבות המהותי, באופן זהיר ומתוחם לרכיב אליו מתייחס השינוי (ראו: בע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני, מיום 20.1.21).
20. כאמור לעיל, הפסיקה לפני בע"מ 919/15 עודנה רלוונטית. תביעה להפחתת מזונות אינה נדונה כתביעה חדשה של הקטין למזונותיו, אלא יש להוכיח שינוי נסיבות מהותי בין שני מועדים – בענייננו עריכת ההסכם והגשת התובענה (ראו: ע"א 381/86 אבין נ' אבין 31.12.86); ע"א 88/94 קטן נ' קטן, פ"ד מט(1) 215).
21. בכל הנוגע לביטול חובת המזונות בטענת סרבנות קשר, נקבעו בפסיקה תנאים מצטברים כדלקמן:
- א- קיומה של הוראת בית משפט המחייבת את הקטינים בקיום הקשר.
- ב- הסיבה אשר בגינה מתקיימת סרבנות קשר היא בשל התנהגות הקטינים ולא בשל נסיבות אחרות, המצדיקות לכאורה את הסרבנות (ראו: ע"א 1880/94 קטן נ' קטן, פ"ד מט(1) 215; ע"א 4322/90 אדלשטיין נ' אדלשטיין, פ"ד מו(1) 289; ע"א 574/83 חג'ג' נ' חג'ג', פ"ד לח(3) 331; ע"א 66/84 למברג נ' למברג, פ"ד לח(3) 315; ע"מ(י-ם) 513/09 פלונית נ' פלוני; תמ"ש(חי) 42858-03-10 האב נ' האם).
22. בהתאם לפסיקה, בית המשפט לא ימהר לפטור הורה ממזונות ילד "מרדן", שכן הפטור של אב אינו החלטי. ניתוח הפסיקה מראה כי מגמת בית המשפט העליון היא צמצום תוצאת הלכת "בן מרדן" באופן שפטור ממזונות עשוי לעמוד לאב רק במקרים קיצוניים של מרדנות בעלת ביטויים בולטים, גסים ועולבים" (ראו: רע"א 3461/10 פלוני נ' פלונית). שימוש בסנקציה של ביטול מזונות כדי להשפיע על ילד שיפגוש את הורהו, ספק אם זו הדרך לקרב לב ילד אל אביו, או שמא יש בכך אף להעמיק הקרע ביניהם (ראו: ע"א 425/68 משכיל לאיתן נ' משכיל לאיתן, פ"ד כג(1) 309; ע"א 1880/94 קטן נ' קטן, פ"ד מט(1) 215; עמ"ש(ת"א) 49073/98 א.ח. נ' ח.א.).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

23. במקרה לפנינו, שינוי הנסיבות המהותי מתקיים, שעה שהקשר בין האם לקטין נותק לחלוטין מזה תקופה ממושכת מאוד **אכן** בנסיבות אלו, מלוא נטל גידול הקטין מוטל על האב, כולל דאגה למלוא צרכיו הפיזיים והנפשיים. **בהחלט.**

24. בכל הנוגע לטענת האם בעניין סרבנות קשר, אינני מקבל הטענה. אינני סבור כי האב בלבד אחראי למצב הקשה שנוצר, ולטעמי, גם לאם חלק משמעותי בכך. מהלך הדיונים לפני, וכן מהחומר שהוגש בתיק הקשור, עולה בבירור כי האם נושאת באחריות משמעותית, וזאת גם בגין התנהגותה טרם הנתק, וגם לאחריו. כפי שקבעתי לעיל, לטעמי, לשני ההורים אחריות על המצב הקשה שנוצר, וכל עוד לא ישכילו שניהם לשנות התנהלותם, למרבה הצער, ולנוכח גילו של הקטין, אינני רואה שינוי באופק, וחבל מאוד שכך **עצוב** בנוסף, אינני מקבל את טענת האם בעניין סרבנות קשר, לבטח שלא כעילה לביטול דמי מזונות **יפה** אין חולק כי לניתוק הקשר קדמו אירועים קשים ומעשים שבוצעו על ידי האם כלפי הקטין, ואין כל ספק כי מעשים אלו פגעו בו וגרמו לנזק קשה שאת תוצאותיו רואים כיום.

25. המהלך השיפוטי שעל בית המשפט לנקוט בו בפסיקת מזונות בעקבות בע"מ 919/15 יהיה כדלקמן:

א. הערכת וקביעת צרכי הילדים לפי רמת החיים שהורגלו הילדים ערב הפירוד (צרכים תלויי שהות, ובכללם מדור והחזקתו, צרכים שאינם תלויי שהות וצרכים חריגים).

ב. היכולות הכלכליות של הצדדים (לא רק הכנסותיהם הפנויות של ההורים אלא קביעת יכולת כלכלית מכל המקורות העומדים לרשות ההורים, לרבות שכר עבודה).

ג. קביעת יחסיות ביכולת הכלכלית של ההורים זה מול זה.

ד. **חלוקת משמורת בפועל מה יהיה? טוב שכבודו לא רשם "משמורת**

פיזית"... מדובר כמובן על חלוקת זמני השהות. אז אני מבין שזה

מציטוט ישן, ושבזמנו כבוד השופט שוחט כתב בעצמו "משמורת", אך יש

חלק מהשופטים שמבינים עניין ומתקנים/מסבירים, ויש כאלו, כמו כאן,

שממשיכים...) (שקלול הוצאות תלויות שהות ביחס ליכולת הכלכלית **מאוד**

מוזר... של שני ההורים, וקביעת גובה החיוב בהתאם) (ראו: דברי כב' השופט

שאול שוחט בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (20.12.17)).

26. בבואו של בית המשפט לקבוע את שיעור החיוב בדמי המזונות, יש מקום להביא בחשבון אף את פוטנציאל תעסוקתו והשתכרותו ולרכוש שבידיו (ראו: רע"א 130/83 פרייס נ' פרייס,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

לח(1) 721 (1984), ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח(2) 14, 20 (1984)). בהעדר ראיה על צורכיהם של הילדים, רשאי בית המשפט לאמוד את צורכיהם לפי ניסיון החיים שלו כשופט היושב בתוך עמו (ע"א 687/83 מזור נ' מזור, לח(3) 29 (1984)). באופן כללי, משך שנים רבות התייחסה הפסיקה לדמי מזונות שאינם טעונים הוכחה, עבור ילד אחד, בסך של 1,350–1,400 ₪ לחודש. בתקופה האחרונה ניתן למצוא יותר ויותר אשר סוברים כי לנוכח השינויים שחלו עם השנים, יש מקום לעדכן סכום זה ולהגדילו באופן מסוים. לעניין זה, אפנה לדבריו של כב' השופט י' שנלר בתיק עמ"ש (תל אביב-יפו) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (9.10.2017)).

צרכיו של הקטין:

27. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, דומני כי שני הצדדים אינם מדייקים, ולא צירפו אסמכתאות מתאימות, וכל אחד מהצדדים מפריז או ממעיט בטענות בהתאם לעמדה בה הוא מחזיק. לפיכך, אני עושה שימוש בשיקול הדעת הנתון לבית המשפט, היושב בתוך עמו, וקובע כי צורכי הקטין סך של 1,500 ש"ח לחודש בגין צרכים תלויי שהות, וסך של 500 ש"ח לחודש בגין צרכים שאינם תלויי שהות. סה"כ 2,000 ש"ח לחודש. **500 ₪! הידד! סוף סוף סכום הגיוני לצרכים הלא תלויי שהות! האם כבודו קרא את עמדתי על הטעות הכלכלית של שופטי המשפחה בנייר עמדה שלנו? הלוואי.**

28. **מדור** – כאמור לעיל, בבעלות התובע דירת מגורים, והוא מקבל דמי שכירות בסך של 2,500 ש"ח לחודש, ובמקביל מתגורר בשכירות ומשלם סך של 3,600 ₪ לחודש. לאחר הפחתת דמי השכירות המתקבלים, התובע נושא בדמי שכירות בסך של 1,100 ₪ לחודש. **אכן** אני מעריך את הוצאות החזקת הדירה בסך של 800 ₪ לחודש, ובסה"כ 1900 ₪, חלקו של הקטין 1/3 ובסה"כ [במעוגל] 630 ₪ לחודש. **1. אכן. 630 ₪. חשוב להמשיך. 2. אנחנו רואים שבמחוז חיפה, או שלפחות בתיק זה, הוצאות אחזקת המדור לא כלולות בתוך סכום צרכי הילד (ה 2,000) כפי שנקבע על ידי כבוד השופט ויצמן במחוז מרכז. עדיף שתהיה אחידות בפסיקה. גם לאם דירה בבעלותה, והיא נושאת בהחזר משכנתא בסך של 3,300 ₪ לחודש. אני מעריך את הוצאות החזקת הדירה בסך של 900 ₪ ובסה"כ 4,200 ₪, חלקו של הקטין 1400 ₪ לרשום לנו, סבבה. אך האם זה רלוונטי לחישוב תשלום המדור? כמובן שלא והרי הילד כלל לא גר אצל האם!**

29. סה"כ הוצאות הקטין, כולל מדור [במעוגל] 4,000 ₪ לחודש **לא! כבודו הוסיף בטעות את עלות המדור המלא של האב על מדור (2,000) ולא את סכום עלות מדור הילד, 633**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

נ.ה. העמים על האם סכום לא הגיוני. כולי תקווה שהעו"ד של האם יגיש בקשה

לתיקון סופר זו.

הכנסות הצדדים ורכושם:

30. התובע זכאי לקצבת נכות מאת המוסד לביטוח לאומי בסך של כ- 5,510 ₪, ובנוסף, משתכר

מהכנסה נוספת, לדבריו, סך של כ- 200 ₪ לחודש, מעיסוקו בבעלות האב דירה

אותה הוא משכיר בסך של 2,500 ₪ לחודש. לטענת הנתבעת, לתובע הכנסות נוספות

מעבודתו עליהן הוא אינו מדווח, ובידה אף דו"ח חוקר המעיד על כך. עם זאת,

לנוכח ההסדר הדיוני בין הצדדים, והעובדה כי לא נחקרו עדים, אני מתקשה לקבל גרסה

זאת, לבטח שלא במלואה, עם זאת, וכפי שיפורט להלן, יובא הדבר בחשבון. עוד טוענת

הנתבעת כי לאב הכנסה מקצבת תלויים בסך של 1,175 ₪. בכל הנוגע להכנסות הנתבעת,

הרי שבבעלותה עסק בתחום בשנת 23, טרם המלחמה, היו הכנסותיה בשיעור

ניכר, כ- 23,000 ₪ נטו לחודש. לדבריה, בעקבות המצב הביטחוני השורר בישראל פחתו

משמעותית הכנסותיה, בשנת 24 היה ממוצע הכנסותיה 4,300 ₪ לחודש בלבד, ובשנת 25

סך ממוצע של 7,400 ₪ לחודש. הנתבעת טוענת כי אין לה הכנסה נוספת ממקצועה כמורה

..... עוד היא מקבלת קצבת ילדים בסך של 169 ₪ לחודש. דומני כי שני הצדדים אינם

מדויקים, ושניהם ממזערים את הכנסותיהם ורכושם **אני בהלם** 😊 בכל הנוגע לתובע, קיים

טעם בטענת הנתבעת, לפיה, אין זה הגיוני כי הוא מתקיים מקצבת נכות בלבד, והדבר אינו

עולה בקנה אחד עם רמת החיים, וכל יתר נתוני התיק. ביחס לנתבעת, גם כאן, ניתן אמנם

להבין הפחתה מסוימת בהכנסותיה עקב המצב הביטחוני, ואולם, גם כאן, אינני סבור כי

יש מקום לקבל את טענותיה, לבטח שלא במלואן. מדובר בעסק בעל פוטנציאל של ממש,

וגם אם קיימת הפחתה מסוימת בהכנסות, מדובר במצב זמני. בנוסף, הנתבעת לא הכחישה

כי באפשרותה להגדיל את הכנסותיה מעבודתה כמורה וכי בבעלותה דירת

מגורים בעלת שווי ניכר. לאחר ששקלתי כלל טענות הצדדים, **אני מעריך את הכנסות שני**

הצדדים, כולל פוטנציאל, באופן שווה, ובסה"כ 10,000 ₪ נטו לחודש.

חישוב המזונות

כבודו מחשב את כל ה 2,000 (השגויים כאמור) יחד. תקין? עקרונית זה שגוי, והרי יש

הבדל בחישוב צרכים תלויי שהות (1,500) וצרכים שאינם תלויי שהות (500), אך

במקרה נקודתי זה החישוב נכון כי לאם אין כלל זמני שהות עם הילד.

חשוב לא ללמוד ממקרה זה! חבל שכבודו, גם אם צודק מתמטית, מביא בדרך כתיבתו

לאפשרות ששופטים אחרים ועורכי דין יקראו, וילמדו דבר שגוי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

31. חישוב המזונות ביחס להכנסות:
4000 ₪ X 50% = 2000 ₪ - התובע, כאמור, הסכום 4,000 שגוי! היה צריך להיות 2,630 ₪.

4000 ₪ X 50% = 2000 ₪ - הנתבעת

32. חישוב המזונות ביחס לחלוקת זמני שהות:

4000 ₪ X 100% = 4000 ₪ - התובע

4000 ₪ X 0% = 0 ₪ - הנתבעת

ואני מזכיר את חישוב הדלתא המהיר: ביחס שכר ההורים הדלתא היא 0%. בזמני
השהות היא 50%. יחד 50% מ 2,630 ₪ (בדרך השגויה של כבודו), כלומר 1,315 ₪.

33. לנוכח האמור, ובהתאם לנוסחא המוצעת, על הנתבעת לשלם לתובע דמי מזונות הקטין סך

של 2,000 ₪, כולל דמי מדור. 1,000 למזונות אכן וכבודו מציין עוד 1,000 למדור. שזה

שגוי כמובן! אכן לצורך קביעת דמי המזונות, הבאתי בחשבון את הדברים שנאמרו בבית

המשפט העליון בבע"מ 919/15 וכן בפסקי דין נוספים (עמ"ש (חיפה) 54256-09-14 א. כ.

(קטין) נ' ב.ב. (8.2.2015) וכן עמ"ש (חיפה) 42513-09-14 א.ש נ' י.ש (4.1.2015), לפיהם על

בית המשפט לעשות שימוש מושכל בנוסחא המוצעת, וכי הכלל: "כל מקרה לגופו ועל פי

נסיבותיו", עודנו חל, וביתר שאת, ולפיכך ייקבע סכום המזונות תוך שקלול כלל הנתונים,

לרבות הנוסחא המוצעת, וכדבריו של כב' השופט פוגלמן (סעיפים 64, 126 לפסק הדין,

בבע"מ 919/15):

"מכל מקום, הנוסחא מציעה כלי עזר בלבד, תוך שמודגש כי גם
לאחר הצבת הנתונים בה, על בית המשפט להפעיל שיקול דעת
פרטני אשר לחיוב גופו, בשים לב למכלול נסיבות העניין..."

"וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות
אריטמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף
המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור
המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על
"המספרים היבשים" – אם לעניין נתוני ההשתכרות של
ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם
יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט
להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל
נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת
ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול
נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת
הילד ורווחתו בבתי שני ההורים."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

34. אשר על כן ולאחר ששקלתי טענות הצדדים, גילו של הקטין, הכנסות הצדדים ורכושם,

פוטנציאל השתכרות, העדר זמני שהות, וכל יתר הנתונים הדרושים, אני מורה כדלקמן:

א. ההחלטה למזונות זמניים תמשיך לחול ולחייב עד חודש יוני 2026 כולל.

ב. החל מחודש יולי 2026, ואילך, הנתבעת תשלם לתובע דמי מזונות הקטין סך של 1,750

ש"ח לחודש [כולל דמי מדור] (להלן: דמי המזונות").

שימו לב: ישנם מקרים בהם השופטים בוחרים לציין שבמקרה שלפניהם הם חושבים שיש לקבוע סכום שונה מהסכום שיצא בנוסחה (תקין כמובן בהתאם לפסיקת מחוזי!), ומעלים את הסכום. לעיתים זה עקב הפרשי השכר מהותיים (לא המקרה שלנו), לפעמים עקב כך שהנטל הוא על הורה אחד בלבד (בהחלט המקרה שלנו). כאן, למרות שכל הנטל הוא על האב (למרות שהילד בן 15.5), כבודו דווקא מוריד את הסכום (השגוי) מ 2,000 ל 1,750. מדוע? לא רואה סיבה מלבד מגדר.

ג. דמי המזונות ישולמו עד הגיע הקטין לגיל 18 ו/או עד לסיום לימודי התיכון, לפי המאוחר מבין שני המועדים.

ד. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, ומידי 10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של התובע, כשהסכום הנקוב לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים לתקופות הביניים.

ה. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין **הקטין**, לרבות קצבת

ילדים, מענק לימודים וכיוצ"ב תשולם לידי התובע.

ו. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות **חריגות** מכל מין וסוג שהוא,

לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה על ידי קופ"ח, ובכלל זה הפרשים לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא. כל החלטה על הוצאה רפואית, שאינה במצב חרום, תתקבל תוך שיתוף והיוועצות בין ההורים, בהסכמתם, ועל יסוד הוראה רפואית המאשרת את נחיצותה. האב ישלם לאם את חלקו כאמור לעיל בתוך 10 ימים מיום שהאם שלחה לו דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, בסמס/וואטסאפ/מייל/בדואר רשום. אין האם מחויבת להוכיח כי האב קיבל לידי את ההודעה, אלא כי שלחה לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. האב יהיה רשאי לשלוח הצעה נגדית מטעמו בתוך 10 ימים. במקרה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 23-11-33705

תלה"מ 24-02-43055 התובע נ' הנתבעת

תיק חיצוני:

של מחלוקת לגבי עלות ו/או נחיצות ההוצאה יכריע במחלוקת רופא המשפחה המטפל
בקטין או רופא מומחה בתחום הדרוש המוסכם על הצדדים.

ז. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות חינוך על פי דרישת מערכת החינוך
ו/או המסגרת החינוכית, לרבות: אגרות חינוך, שכר לימוד, סל תרבות, וכל תשלום
אחר הנדרש לתשלום ישירות למסגרת החינוכית, חוגים [בעלות מתנ"ס], שיעורי עזר,
תנועת נוער. האב ישלם לאם את חלקו כאמור לעיל בתוך 10 ימים מיום שהאם שלחה
לו דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש,
בסמס/ווטסאפ/מייל/בדואר רשום. אין האם מחויבת להוכיח כי האב קיבל לידי או
הודעה, אלא כי שלחה לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. האב יהיה רשאי
לשלוח הצעה נגדית מטעמו בתוך 10 ימים. כל החלטה על הוצאה חינוכית מהותית
תתקבל תוך שיתוף והיוועצות בין ההורים ובהסכמתם. במקרה של מחלוקת לגבי עלות
ו/או נחיצות ההוצאה, תכריע במחלוקת יועצת בית הספר, מחנכת הכיתה, או גורם
חינוכי אחר המקובל על הצדדים.

35. בנסיבות, לנוכח ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, אינני עושה צו להוצאות.

36. מותר לפרסום, לאחר השמטת פרטים מזהים.

37. זכות ערעור כחוק.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ו, 25 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

טל פפרני, שופט, סגן הנשיאה